

Sygn. akt II K 227/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w (...) w II Wydziale Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Morycz

Protokolant: (...)

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach (...)

sprawy (...)

s. (...) i (...) zd. (...)

ur. (...) w (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie od (...) roku w miejscowości (...), woj. (...), uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec syna (...), syna (...), córki (...) i syna (...), określonego co do wysokości (...) w (...) III Wydział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt (...) z dnia 18.02.2005 roku, oraz (...) w (...), Wydział III Rodzinny i Nieletnich sygn. akt (...) z dnia 15.09.2008 roku oraz (...) w (...) Wydział III Rodzinny i Nieletnich sygn. akt (...) z dnia (...) roku, doprowadzając do powstania w skutek tego zaległości stanowiącej równowartość więcej niż 3 świadczeń okresowych, co naraziło syna (...), syna (...), córkę (...) i syna (...) na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 209 § 1 i 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk

o r z e k a

I. oskarżonego (...) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, za który na podstawie art. 209 § 1 i 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazuje go, a na podstawie art. 209 § 1a kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

II. na podstawie art. 72 § 1 pkt 3 kk w zw. z art. 34 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego do wykonywania obowiązku łożenia na utrzymanie pokrzywdzonych (...), (...), (...) i (...);

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w całości, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 227/19	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
<p>1.</p>	<p>(...)</p>	<p>w okresie od (...) roku w miejscowości (...), woj. (...), uchyłił się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec syna (...), syna (...), córki (...) i syna (...), określonego co do wysokości (...) w (...) III Wdział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt (...) z dnia 18.02.2005 roku oraz (...) w (...), Wydział III Rodzinny i Nieletnich sygn. akt (...)</p>	

		<p>z dnia 15.09.2008 roku oraz (...) w (...) Wydział III Rodzinny i Nieletnich sygn. akt (...) z dnia (...) roku, doprowadzając do powstania w skutek tego zaległości stanowiącej równowartość więcej niż 3 świadczeń okresowych, co naraziło syna (...), syna (...), córkę (...) i syna (...) na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,</p> <p>to jest czyn z art. 209 § 1 i 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. (...) i (...) mają czworo dzieci, to jest (...), (...), (...) i (...).</p> <p>2. wyrokiem zaocznym z dnia 18 lutego 2005 r. w sprawie III RC 64/04 zasądzone od (...) alimenty na rzecz syna (...) w wysokości 300 złotych miesięcznie, na rzecz syna (...) 250 złotych miesięcznie i na rzecz córki (...) w wysokości 250 złotych miesięcznie, natomiast wyrokiem z dnia 15 września 2008 r. w sprawie (...) zasądzone od niego alimenty na rzecz syna (...)</p>	<p>lp. 1-9 zeznania świadka (...)</p> <p>lp. 2 wyrok zaoczny SR w (...) z dnia 18 lutego 2005 r., sygn. akt (...)</p> <p>wyrok SR w (...) z dnia 15 września 2008 r., sygn. akt (...)</p> <p>lp. 3 wyrok zaoczny SR w (...) z dnia 23 października 2014 r., sygn. akt (...)</p>	<p>k. 21v, k. 88</p> <p>k. 99-99v</p> <p>k. 97a</p> <p>k. 95-96</p> <p>k. 1-2</p> <p>k. 3</p> <p>k. 4, k. 18</p> <p>k. 13-17</p> <p>k. 48, k. 86-87, k. 110</p> <p>k. 8-10v</p> <p>k. 82-83</p>	

<p>w wysokości 300 złotych miesięcznie.</p>	<p>lp. 5-7</p>	<p>k. 50, k. 116-122</p>
<p>3. następnie wyrokiem zaocznym z dnia 23 października 2014 r. w sprawie (...) podwyższono wyżej wskazane alimenty do kwoty po 500 złotych miesięcznie na każde z czworo dzieci, w sumie do kwoty 2.000 złotych miesięcznie.</p>	<p>zawiadomienie zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji decyzja informacja o stanie zaległości</p>	<p>k. 80-81 k. 105 k. 106-109 k. 103-104</p>
<p>4. dzieci zamieszkują wraz z matką w miejscowości (...).</p>	<p>lp. 10 wyjaśnienia oskarżonego (...)</p>	
<p>5. (...) nie wywiązywał się z obowiązku alimentacyjnego, dlatego (...) w imieniu dzieci złożyła wnioski o wszczęcie egzekucji u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) (...).</p>	<p>informacja z PUP wywiad środowiskowy potwierdzenia przelewów</p>	
<p>6. wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji Ośrodek Pomocy (...) w (...) przyznał na rzecz dzieci świadczenia z funduszu alimentacyjnego.</p>	<p>lp. 11 karta karna wyrok SR w (...) z dnia 3 października 2012 r., sygn. akt II K 119/12 wyrok łączny SR w (...) z dnia 8 maja 2014 r., sygn. akt II K 493/13</p>	
<p>7. w okresie od (...) (...) wciąż nie wywiązywał się z obowiązku alimentacyjnego. W ten sposób na dzień 27 lutego 2019 r. (...) zalegał z alimentami w kwocie 11.095,16 złotych wraz z odsetkami, zadłużenie na rzecz funduszu alimentacyjnego wynosiło zaś 190.429,71 złotych wraz z odsetkami.</p>	<p>wydruk z bazy NOE-SAD</p>	

8. w tym też okresie (...) również nie interesował się dziećmi, nie uczestniczył w ich wychowaniu, nie kontaktował się z nimi i nie kupował im żadnych rzeczy.

9. (...) nie pracuje, zajmuje się wychowaniem dzieci i opieką nad niepełnosprawnym (...), który cierpi na zespół (...) i padaczkę. Córka (...) ma natomiast problemy gastrologiczne. (...) utrzymuje rodzinę ze świadczeń z funduszu alimentacyjnego, świadczeń 500+ i pomocy obecnego partnera. Ponosi wyższe koszty utrzymania związane z leczeniem dzieci i ich zajęciami.

10. (...) w tym okresie był zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Ma 43 lata i nie cierpi na żadną chorobę. Z wykształcenia jest mechanikiem pojazdów samochodowych, czym zajmował się przez całe życie. Obecnie pracuje dorywczo jako mechanik sprzętu budowlanego, gdzie osiąga dochód rzędu od 1.000 do 2.000 złotych miesięcznie. Mieszka u obecnej teściowej. Do końca 2018 r. (...) wpłacał na konto komornika drobne kwoty rzędu 100 złotych. Od stycznia 2019 r. zaczął wpłacać kwoty po 1.000 złotych miesięcznie, zaś od września do listopada 2019 r. wpłacił

<p>trzykrotnie kwotę 750 złotych.</p> <p>11. (...) był uprzednio wielokrotnie karany, w tym czterokrotnie za przestępstwo z art. 209 § 1 i 1a kk. Wyrokiem z dnia 3 października 2012 r. w sprawie (...) został skazany za występki z art. 209 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została następnie objęta wyrokiem łącznym z dnia 8 maja 2014 r. w sprawie (...), którym wymierzono mu karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności. Karę łączną wykonał w całości w dniu 7 sierpnia 2014 r.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.</p>	<p>(...)</p>	<p>w okresie od (...) roku w miejscowości (...), woj. (...), uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec syna (...), syna (...), córki (...) i syna (...), określonego co do wysokości (...) w (...) III Wdział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt (...) z dnia 18.02.2005 roku oraz (...) w (...), Wydział III Rodzinny i Nieletnich sygn. akt (...)</p>	

		z dnia 15.09.2008 roku oraz (...) w (...) Wydział III Rodzinny i Nieletnich sygn. akt (...) z dnia (...) roku, doprowadzając do powstania w skutek tego zaległości stanowiącej równowartość więcej niż 3 świadczeń okresowych, co naraziło syna (...), syna (...), córkę (...) i syna (...) na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, to jest czyn z art. 209 § 1 i 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
12. że (...) nie utrzymuje kontaktów z dziećmi z ich winy. 13. że (...) nie ma obiektywnych możliwości wpłacania na poczet alimentów większych kwot.	lp. 12-13 wyjaśnienia oskarżonego (...)	k. 48, k. 86-87, k. 110	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

<p>lp. 1-9</p> <p>lp. 10</p> <p>lp. 2-3, 5-7, 10-11</p>	<p>zeznania świadka (...)</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego (...)</p> <p>powołane w pkt. 1.1 dowody pozasobowe</p>	<p>Zeznania (...) zasługują na wiarę w całości. Zeznania te są bowiem spójne i logiczne, a także konsekwentne na obu etapach postępowania karnego. W sposób wiarygodny przedstawiła okoliczności, na które zeznała, oraz zobrazowała swój stan majątkowy i kwestie związane z kosztami utrzymania w jej rodzinie. Jej zeznania potwierdzają zebrane dowody pozasobowe w sprawie, to jest wyroki, decyzje, zaświadczenia. Świadek ponadto potwierdziła, że oskarżony nie interesuje się dziećmi. Zdaniem Sądu nie ma ona żadnego powodu, aby podawać w tym zakresie nieprawdę, zwłaszcza że w jej zeznaniach nie przejawiał się rażąco negatywny stosunek do oskarżonego. Świadek była obiektywna.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego są wiarygodne jedynie w tej części, w jakiej nie pozostają sprzeczne z ustalonym w sprawie stanem faktycznym na podstawie zgromadzonego i uznanego za wiarygodny materiału dowodowego. Dotyczy to tej części wyjaśnień, w której oskarżony opisał swoją aktualną sytuację majątkową, potwierdził istnienie obowiązku alimentacyjnego</p>	
---	---	---	--

		<p>i swoją świadomość o konieczności wywiązywania się z niego oraz podał, że wpłaca aktualnie do komornika niepełne kwoty na poczet alimentów.</p> <p>Sąd obdarzył wiarą także wszelkie dowody pozaosobowe, które zostały sporządzone lub przygotowane rzetelnie, przez uprawnione podmioty i nie były kwestionowane przez żadną ze stron w toku procesu.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>lp. 12-13</p> <p>lp. 1-13</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego (...)</p> <p>świadek (...)</p> <p>(k. 25v, k. 87)</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego w części w jakiej nie przyznał się do stawianego zarzutu oraz stwierdził, że nie utrzymuje kontaktów z dziećmi z ich winy, albowiem są one negatywnie do niego nastawione, oraz że wpłaca na konto komornika na poczet alimentów takie kwoty, na jakie pozwala mu aktualna sytuacja majątkowa, są zdaniem Sądu niewiarygodne i stanowią jedynie przyjętą przez oskarżonego linię</p>	

obrony. Oskarżony stwierdził, że dzieci mijają go na ulicy i nie szukają z nim kontaktu. Jednocześnie jednak oskarżony nie wykazał w żaden sposób, aby to on podejmował próby nawiązania kontaktów z dziećmi, a taki obowiązek podtrzymania z nimi relacji spoczywa także po jego stronie. Oskarżony jako osoba dorosła i z pewnym doświadczeniem życiowym powinien to wiedzieć i czynić starania o porozumienie się z dziećmi, zwłaszcza że część z nich jest jeszcze małoletnia, przez co nie zawsze podejmuje samodzielne i dojrzałe decyzje. Biorąc pod uwagę, że najstarszy syn oskarżonego będący świadkiem w niniejszej sprawie odmówił składania zeznań, nie można uznać, że dzieci faktycznie przejawiają wobec oskarżonego negatywny stosunek. Gdyby rzeczywiście tak było, najstarszy syn mógłby przecież nie korzystać z prawa do odmowy składania zeznań i przykładowo zeznawać na niekorzyść ojca. Brak kontaktów z dziećmi, niezależnie po czyjej stronie leży wina, nie zwalnia oskarżonego z powinności interesowania się dziećmi i podejmowania prób zaangażowania się w ich wychowanie. W

ocenie Sądu wersja przedstawiana przez oskarżonego ma stanowić jedynie nieprawdziwe usprawiedliwienie braku zainteresowania nimi po jego stronie. Tym samym nie można uznać za prawdziwe twierdzenia, że oskarżony nie jest w stanie ponosić zasądzonych wobec niego kwot alimentów w ich pełnej wysokości. Oskarżony utrzymuje się z prac dorywczych jako mechanik sprzętu budowlanego i jak wynika z wywiadu środowiskowego naprawia koparki. Doświadczenie życiowe podpowiada, że przy tego rodzaju pracy wynagrodzenie od 1.000 do 2.000 złotych miesięcznie stanowi kwotę znacznie obniżoną do realnych możliwości zarobkowych w przedmiotowej branży. Ponadto oskarżony z wykształcenia jest mechanikiem pojazdów samochodów i zawód ten wykonywał przez całe życie. Tutaj również doświadczenie życiowe podpowiada, że w takiej sytuacji oskarżony ma obiektywną możliwość znalezienia stałego zatrudnienia i osiągnięcia jeszcze większych dochodów niż z prac dorywczych. Jako mechanik z wieloletnim doświadczeniem nie powinien mieć z tym w obecnych czasach żadnych trudności.

W ocenie Sądu oskarżony celowo jednak nie podejmuje pracy stałej, a zatem rejestrowanej, bowiem ma świadomość ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego i związanego z nim postępowania egzekucyjnego. Oskarżony utrzymując się z prac dorywczych, gdzie jego dochody nie są ewidencjonowane, ma możliwość unikania egzekucji. Zatem obecny stan braku zatrudnienia zdaniem Sądu jest jedynie przejawem jego złej woli. Oskarżony nawet teraz, przy pracach dorywczych, ma możliwości wpłacania alimentów w pełnej wysokości, albowiem ponosi mniejsze koszty utrzymania związane z zamieszkaniem. Jak bowiem wyjaśnił, mieszka u obecnej teściowej. Ponadto znamionym jest fakt, że chwilę przed wszczęciem postępowania karnego w niniejszej sprawie, oskarżony nagle podwyższył kwoty wpłacane do komornika z rzędu 100 złotych do rzędu 1.000 złotych miesięcznie i stan ten obecnie utrzymuje. Oskarżony mimo rzekomo trudnej sytuacji materialnej nie wskazał, aby korzystał z jakiegokolwiek pomocy, czy to rodziny czy to (...) (...). Zdaje się, że oskarżony prosperuje na dobrym poziomie.

		Dowodu tego nie wzięto pod uwagę, albowiem świadek odmówił składania zeznań.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	pkt I	(...)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W pojęciu „uchyla się” określonym w art. 209 § 1 i 1a kk mieści się negatywny stosunek psychiczny osoby zobowiązanej do wykonania nałożonego na nią obowiązku, który sprawia, że mimo obiektywnej możliwości jego wykonania, sprawca tego obowiązku nie wypełnia, gdyż wypełnić go nie chce lub też zlekceważył obowiązek nałożony wyrokiem (zob. postanowienie SN z dnia 17 kwietnia 1996 r., II KRN 204/96). Dlatego też przyjmuje się, iż uchylanie się od obowiązku łożenia na utrzymanie osoby uprawnionej do alimentacji zachodzi dopiero wtedy, gdy			

zobowiązany, mając obiektywną możliwość wykonania tego obowiązku, nie dopełnia go ze złej woli. Z tego względu przestępstwo to można popełnić jedynie umyślnie, zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym.

Oskarżony miał obiektywną możliwość płacenia alimentów w okresie od (...) Z samych już tylko prac dorywczych miał osiągać kwotę od 1.000 do 2.000 złotych, a wiadomym jest, że przy rodzaju prac jakie wykonywał, kwota ta powinna być realnie znacznie wyższa. Ponadto nie nie stało na przeszkodzie, aby jako mechanik samochodowy z wieloletnim doświadczeniem podjął pracę stałą i rejestrowaną o wyższym wynagrodzeniu w swoim zawodzie. Jego obecna żona podjęła zatrudnienie, sam zaś mieszka u obecnej teściowej, zatem nawet przy uwzględnieniu ewentualnych kosztów utrzymania nowej rodziny, oskarżony mógł ponosić zasądzone wobec niego alimenty w ich pełnej wysokości. Uchylenie się od tychże alimentów oraz uiszczanie ich w niższej wysokości doprowadziło do powstania zaległości przekraczającej równowartość świadczeń alimentacyjnych w

trzymiesięcznym okresie. Wysokość alimentów wynika zaś z orzeczenia sądowego. Ponadto oskarżony nie interesował się dziećmi. Nie realizował swojego obowiązku alimentacyjnego w żaden inny, możliwy sposób: nie angażował się w ich wychowanie, nie kontaktował się, nie robił prezentów. W ten sposób oskarżony swoim zachowaniem niewątpliwie wypełnił znamiona występkę z art. 209 § 1 kk umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

Wskazać należy, że oskarżonemu przypisano typ kwalifikowany z art. 209 § 1a kk, bowiem swoim zachowaniem naraził swoje dzieci na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Dzieci bowiem korzystały w tym okresie z pomocy społecznej w formie świadczeń alimentacyjnych. Ich podstawowe potrzeby nie ograniczyły się jedynie do wyżywienia, ubioru czy edukacji, ale także do leczenia i dodatkowych zajęć. Wprawdzie ich matka miała dodatkową pomoc finansową od swojego obecnego partnera, jednak należy podkreślić, iż fakt zaspokajania potrzeb życiowych uprawnionego kosztem znacznego wysiłku osoby współzobowiązanej albo

przez inne osoby niezobowiązane, a także z funduszu alimentacyjnego, nie wyłącza ustawowego znamienia narażenia na niemożność zaspokojenia tych potrzeb.

Ponadto ustalono, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk, bowiem był skazany i odbywał co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) w sprawie o sygn. akt (...), objętego później węzłem wyroku łącznego Sądu Rejonowego w (...) w sprawie o sygn. akt (...). Okres 5 lat od momentu odbycia tej kary nie upłynął na czas popełnienia przestępstwa będącego przedmiotem niniejszego postępowania.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
3.5. #	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
(...)	pkt I	-----	Stopień społecznej szkodliwości czynu jest znaczny, albowiem oskarżony jest osobą dorosłą, zdającą sobie sprawę jakie skutki prawnokarne może nieść podobne zachowanie, a swoim zachowaniem wystąpił przeciwko prawu

do godnych warunków egzystencji własnych dzieci. Ponadto w jego działaniu, w którym nie kontaktuje się z dziećmi i nie dba o ich sprawy przejawia się obraz jakoby całą sytuację traktował jedynie przez pryzmat przykrego obowiązku alimentacyjnego. Do okoliczności obciążających należy zaliczyć jego uprzednią, wielokrotną karalność, w tym za przestępstwa niealimentacji, w tym także w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk. Jednakże jako okoliczność łagodząca potraktowano fakt obecnego uiszczania przez oskarżonego chociaż połowy zasądzonej kwoty alimentów i fakt, że czyni to regularnie. Dlatego uznano, że właściwą karą dla oskarżonego będzie kara 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Kara pozbawienia wolności byłaby dla oskarżonego nazbyt surowa, albowiem w rzeczywistości nie stanowiłaby ona dolegliwości dla niego, a jedynie mogłaby pozbawić jego dzieci szans na uzyskiwanie od oskarżonego alimentów, które ten wszak

			zaczął płacić i istnieje perspektywa na to, że będzie to czynił wciąż i to w pełnej wysokości. Przy wyborze rodzaju kary kierowano się zatem głównie uznaną okolicznością łagodzącą.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
(...)	pkt II	-----	Celem zapewnienia dzieciom oskarżonego godnych warunków bytowych zobowiązano oskarżonego do bieżącego łożenia na ich utrzymanie.
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. Koszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt III	Mając na uwadze dochody jakie oskarżony osiąga w kontraście z kwotą alimentów, które ma w obowiązku spłacać, uznano że uiszczenie kosztów sądowych przez oskarżonego będzie dla niego nazbyt uciążliwe i niezgodne z zasadami słuszności.	
8. PODPIS		